

mod Arbejdsløshed. Der vil allerede være vundet meget, hvis Kommissionen ser sig i Stand til at fremsætte et praktisk Forslag angaaende Alderdoms- og Invaliditetsforsikring. At paalægge den mere vilde let føre til, at der i Virkeligheden ikke kom andet ud af Arbejdet end en Betænkning, der maaske blev henlagt. Men som af den højtærede Minister bemærket, og som det fremgaar af Motiverne til Lovforslaget, vil der ikke være noget til Hinder for, at Kommissionen befatter sig med andre Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med Alderdoms- og Invaliditetsforsikringen, for saa vidt den mener at kunne magte en saadan Opgave. At Kommissionen vil kunne komme til at beskæftige sig med den nugældende Alderdomsforsørgelseslov, ligger nær, og jeg anser det næsten som en Selvfølge, thi selv om man maatte komme til en Alderdoms- og Invaliditetsforsikring, vil der under alle Omstændigheder gaa en lang Aarrække hen, inden den kan blive virksom, og den vil ikke kunne komme til at virke over for dem, der allerede nu ere i en mere fremrykket Alder, men kun komme til at omfatte de unge. Der-til kommer, at selv om en slig Forsikring maatte blive oprettet, vil der sikkert altid være enkelte, som ikke have Evner til at udrede de Præmier, der kræves, men som dog ere saa værdige, at de ikke bør henvises til det offentlige Fattigvæsen. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Forslaget til Vedtagelse, som det foreligger.

S. Jensen: Da det maa erkendes, at en lovfæstet Ordning af en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring har stor Betydning, og da det er et forholdsvis nyt Spørgsmaal, som der her tages fat paa — der foreligger jo ikke mange Oplysninger om denne Sag, og der foreligger heller ikke mig bekendt i noget Land en Ordning, som vi kunne bruge som Forbillede — maa jeg for mit Vedkommende ogsaa erkende, at der er god Grund til at nedsætte den foreslaaede Kommission, for at den baade kan fremskaffe de nødvendige Oplysninger og udarbejde et Forslag til den bedste Ordning. Jeg vil derfor anbefale, at der nedsættes en saadan Kommission, og jeg kan ogsaa tiltræde den foreslaaede Ordning af Kommissionen. Derimod agter jeg ikke at komme ind paa, hvor stort et Omraade Kommissionen skal have. Der er for mig nævnt 2 Hovedspørgsmaal, som den skal beskæftige sig med, en almindelig Alderdomsforsikring og en Invaliditetsforsikring, og at den saa

tillige maaske kunde faa lidt mere gjort, navnlig maaske ogsaa beskæftige sig med en anden Ordning af den nu gældende Alderdomsforsørgelse. Dette er jo muligt, at den ogsaa kan komme ind herpaa, men i den Henseende vil jeg helst afvente Ministerens Forslag til en Ordning af Omraadet for Kommissionens Virksomhed. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget.

Rottbøll: Der har været forskellige Motiver til dette Forslags Fremkomst, blandt andet det nærliggende Motiv, at man nu kun har en lille Invaliditetsforsikring i en enkelt Lov, nemlig Forsikringen af Arbejdere imod Ulykkestilfælde i visse Virksomheder. Man har vel ment fra forskellige Sider, at den trængte til at udvides og til større Rammer, man er ikke i og for sig misfornøjet med denne Lov, thi man er jo tværtimod i det hele taget vel fornøjet med den, men man mener, og jeg tror med Rette, at den strækker sig for kort. Vi forsikrede jo den Gang kun Arbejderne i visse Virksomheder, dem vi kalde farlige Erhverv, medens vi udelode andre Arbejdere. Der rejste sig allerede den Gang stærke Røster derimod, og jeg antager, at dette Forslag til en Kommission er begrundet i, at man ønsker at faa disse andre Arbejdere taget med. Jeg ser nok, at der i Forslaget kun er Tale om en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring, men jeg er enig med det ærede Medlem, som først havde Ordet (Johnsen), i, at Meningen helst maatte være den, at Kommissionen ikke er absolut bunden til at komme med Forslag til en almindelig Invaliditetsforsikring men ogsaa kan komme med Forslag til en Udvidelse af Rammerne for Ulykkesforsikring for Arbejdere.

Det andet Motiv til Fremkomsten af Lovforslaget er vistnok Misfornøjelse med den nugældende Alderdomsforsørgelseslov. Denne Lov er man sikkert misfornøjet med, og, som en æret Taler omtalte, ere Sogneraadforeningerne fremkomne med et Andragende om at tage Loven op til Revision eller, rettere sagt, se at omskabe den til en Alderdomsforsikring. Man kan ikke nægte — og det er tidt fremhævet — at der ligger en human Tanke til Grund for vor nuværende Alderdomsforsørgelseslov, men efter min Mening ere rigtignok de Principper, hvorpaa den hviler, fuldstændig forkastelige. Hvis der skulde bringes noget fornuftigt ud af dem i Livet, maatte Menneskene være bedre, end de nu en Gang ere. Saaledes som Loven nu praktiseres, kan jeg slutte mig til den